

[Merethe Due Jensen]

liggøre denne teknik. Det må ikke glemmes, at verdens kulreserver fortsat er meget omfattende, men kul er i dag langtfra nogen ren energikilde.

Kristeligt Folkeparti er helt enig med energiministeren i, at der må tilstræbes så stor tilslutning til de offentlige varmesystemer som muligt. Den energipolitiske satsning i de forskellige lokalområder bør tage udgangspunkt i de tilbud, der kan gives i de enkelte områder, ligesom der må foretages en prioritering af de tilbud, der gives. Hvis der f.eks. er overskudsvarme fra et elkraftværk eller lignende, er det den varme, der skal ud i det område. I så fald kan der ske en neddæmpning af andre tilbud.

Det er vores principielle holdning, at der ikke bør være tilslutningspligt eller omvendt forbud mod bestemte energiformer, f.eks. el, hvis det hidtil har været en accepteret energikilde og den allerede er installeret.

Det er ingen hemmelighed, at en stor del af prisen på energi er afgifter. Det er vor holdning, at en stabil udvikling på energiområdet, også hvad angår energibesparelser, støttes af stabile priser på energi, og derfor – og naturligvis også af samfundsøkonomiske årsager – er den danske konstruktion god og nyttig.

For at forbedre økonomien i de offentlige varmforsyningsanlæg er en stor tilslutning naturligvis væsentlig, ligesom miljømæssige hensyn også nødvendiggør en omfattende tilslutning til offentlige eller fælles varmforsyningsanlæg.

De meget store samfundsøkonomiske investeringer bør blot vurderes korrekt ud fra de reelle økonomiske faktorer for at sikre en optimal udnyttelse af energien og investeringerne i bredere forstand.

Ib Jakobsen (FK):

Der er mange, som har takket ministeren for den redegørelse, han er kommet med. Jeg ved ikke, om der er så meget grund til at sige tak, han får jo immervæk sin løn for det.

Jeg vil selvfølgelig gerne i forbindelse med den redegørelse, som er kommet, takke for de positive ting i den, men jeg må så samtidig sige, at der var nogle ting, som man godt kunne have ønsket mere konkrete oplysninger om. Det drejer sig både om de aftaler, der skal indgås om ny efterforskning og nye indvindinger, og om den kommende afgiftspolitik osv., som i rede-

gørelsen bliver henvist til det snarligt kommende udvalgsarbejde.

Jeg vil også sige om redegørelsen, at det jo nok vil være at tage munden for fuld at sige, at vi her er præsenteret for en energiredegørelse, der fremviser de helt store visioner, hvis udgangspunktet skal være en energipolitik, der prioriterer samfundets interesser over private interesser og miljøet højere end profitten.

Vi står vel nok med det mest gunstige udgangspunkt nogen sinde ved tilrettelæggelsen af den fremtidige energipolitik, og det er jo i grunden også, hvad ministeren selv erkender i indledningen til redegørelsen. Det gælder både den internationale energisituation og de nationale muligheder for forøgelsen af graden af selvforsyning. Man kan jo ikke lade være med at tænke nogle år tilbage, hvor løbende energikriser blev gjort til roden til alt ondt i denne verden, hvor OPEC-landenes pris- og forsyningspolitik nærmest var at betragte som udslag af arabisk terrorisme rettet mod den såkaldt frie vestlige verden.

Det var også herhjemme, at energikriserne blev gjort til årsagen til det økonomiske uføre, skiftende regeringer har bragt landet i.

At den positive og for Danmark gunstige udvikling på energiområdet ikke har medført en lige så positiv økonomisk udvikling, er naturligvis en helt anden sag, men det er vel rimeligt at stille det spørgsmål, på hvilken måde den omfattende olie- og gasproduktion, der har fundet sted i de seneste år i den danske undergrund, har haft positiv indflydelse på den danske befolknings hverdag.

Sagen er jo den, at mens private selskaber, herunder Danmarks bistandsklient nr. 1: A. P. Møller, på det nærmeste har fået foræret værdierne i den danske undergrund, så har den brede del af den danske befolkning været henvist til rollen som malkekvæg, når der skulle inddrives energiafgifter.

Hele den gunstige internationale energisituation har med de lavere energipriser, der fulgte med, været anledning til nye udplyndringer af den danske befolkning med nye skatter og afgifter, mens de private selskaber, der har investeret i og produceret olie og gas, har kunnet skaffe og valte med de værdier, der er indvundet i den danske undergrund, den undergrund, der efter vores opfattelse burde være hele samfundets eje. Og der har i grunden ingen forskel